

L'ESPURNA

Per a evitar acaparaments.
Per a evitar les enutjoses cues.
S'imposa l'establiment
de la Carta Familiar i Ra-
cionament.

(Llegiu l'interessant article de la
2.ª plana sobre Proveïments).

Segona Epoca. Any II. Núm. 51

Girona, dijous, 14 de gener de 1937

DIARI DE LA TARDA

PORTANTVEU DEL P.O.U.M. A LES COMARQUES GIRONINES

La formació classista del nostre Exèrcit ha d'ésser tasca dels Comissaris Polítics

GUIO

ALERTA, DONA OBRERA...

La revolució fa marxa enrera. En contra i malgrat de les ànsies que impulsen el treballador a la trinxera, del desig de tot proletari conscient d'acabar amb els vestigis del passat, triomfa el criteri de la petita burgesia. Aquest crit d'alerta fa dies que el P. O. U. M. el fa present a tots els ingenus que de res es malfien.

Aquell partit que observava i callava espardit durant els primers moments de la convulsió, torna avui a fer acte de presència en els escenaris, que passen a ésser instruments de la demagogia esquerrista. L'esquerra es redreça i amenaça. I va assolint, poc a poc, els objectius que l'interessa conquerir. Fins arriba a afirmar, en la seva megalomania política, que compta amb la simpatia de tots els explotats de Catalunya.

Pretenen potser ressucitar l'esperit del 14 d'abril? Segurament.

Però nosaltres invoquem una altra data gloriòsa i prougem que es mantingui íntegre l'esperit que animava la sublim gesta del 19 de juliol.

No eren pas precisament els homes de la petita burgesia els que es llançaren al carrer a lluitar contra els botxins del poble. Llur missió no ha estat altra que restar a l'expectativa del moviment transformador i esperar l'oportunitat per a frenar la marxa de la revolució. Aquesta esperança constituïa l'únic al·licient de vida de l'home esquerrà, durant les primeres jornades de la lluita. — Que facin, ja vindrà la nostra!, deien. — I heus ací que sembla arribada la seva hora.

Alerta, treballadors, amb els enemics de la vostra causa. Intenten fer fracassar el moviment alliberador.

Aprofitant la candidesa d'una part de la massa obrera, treballen activament des de les Conselleries que dominen.

Fins pretenen atraure's les dones catalanes, sota el pretext d'organitzar el treball de la dona a rera-guarda.

Són eufemismes que poden donar-los resultat, si la dona no es preocupa d'investigar la intenció que mou els organitzadors, encara que siguin dintre de les Conselleries.

La dona obrera, sobretot, deu estar alerta amb les maniobres que puguin afectar-la.

I no cal ja insistir sobre la conveniència que tots els treballadors estiguin a l'aguait i en actitud convenient per a contestar-les. — GRACIETA.

Quan els socialistes alemanys, en plena eufòria, eren preguntats si creien realment en la seguretat de la nova ordenació social creada arran de la seva Revolució, feien la mitja rialleta tot dient: «la Policia i l'Exèrcit són nostres. Els llocs de comandament són a mans de personal de confiança».

Pocs anys després, Hindenburg, elevat a la suprema magistratura pels vots de catòlics i reformistes, obria de bat a bat les portalades del Poder al titella del gran capitalisme teutó.

Ni un sol agent de policia, ni un sol militar se li ocorregué barrar el pas a Hitler. La tràgica experiència alemanya ha d'ésser aprofitada per les organitzacions revolucionàries de casa nostra.

No n'hi ha prou amb un exèrcit de proletaris, amb un Cos de Vigilància constituït per militants obrers. Es necessari el control directe, absolut pels organismes de la classe treballadora.

La tècnica militar, la ciència de la estratègia ha de merèixer singular atenció als legisladors. La tècnica és tan indispensable en l'Exèrcit, com a les pròpies branques de la indústria.

La tècnica de la guerra ha d'ésser competència dels militars; però, la formació classista dels cossos armats i la direcció del gran aparell orgànic han d'ésser patrimoni inalienable dels partits revolucionaris.

Es en aquest sentit que els Comissaris Polítics juguen un rol de la màxima transcendència. Es inconcebible que, en plena Revolució Socialista, hom pretingui aplicar aquella trista consigna propugnada per la saviduria esquerrana, segons la qual les Casernes militars eren privades de tot ingerència política.

Salvant escassíssimes excepcions, la tasca educativa desenvolupada pels nostres Comissaris Polítics és gairebé nul·la.

Limitem llur radi d'acció a funcions merament administratives, i, fins i tot, subalternes, quan haurien d'ésser l'ànima viva del nou Exèrcit Proletari.

Cap d'ells s'ha preocupat de l'organització revolucionària dels regiments.

Mitings, lliçons, conferències, lectures de profunda arrelada classista haurien de sovintejar a les Casernes si de bona fe volem convertir-les en puntals indestructibles de l'Exèrcit Roig.

Fer de cada soldat un militant obrer de primera fila ha d'ésser l'objecte cabdal dels Comissaris Polítics.

Vetllar per la solidaritat revolucionària dels diferents batallons allotjats en les diverses Casernes, estructurar les noves formacions a base de la participació i responsabilitat dels mateixos milicians, crear portantveus periodístics pels propis soldats amb una doble funció: fer sentir llur influència en la política, proclamar llur parer enfront de cada problema i aportar llur concurs a la solució de totes les qüestions plantejades per la Revolució Socialista. Heus ací la tasca a realitzar pels Comissaris Polítics. Forjar una consciència de classe per tal de fer-se un autèntic Exèrcit proletari.

ESPURNES

Joves treballadors: la Revolució us necessita

Joves gironins: No és hora d'entregar-se enterament a la Revolució proletària? No ha arribat encara per vosaltres el moment d'incorporar-se sense reserves al magne moviment alliberador del nostre poble explotat? No us diu res el fet que sigui el proletariat internacional el que vingui a defensar la nostra llibertat? No creieu sincerament que es perd massa temps en els cafès i en passeigs inútils?

Joves proletaris: No pot persistir aquesta actitud d'indiferència, mentre són tants i tan greus els problemes que es ventilen en la present lluita a mort contra el feixisme. Feu composició de lloc i veureu que és trágic el vostre aïllament que és suïda el vostre apartament de la grandiosa epopeia que té per teatre la nostra terra.

Sí, joves treballadors, sí. Desentumiu els membres i coopereu, després de les hores del treball diari, a l'estructuració de la nova societat i a esclafar el feixisme, a les fileres de combat.

He vist joves passar tota una tarda en un cafè, matant beatíficament les hores jugant als daus. I això no pot durar ni un minut més.

Per l'aixafament del feixisme. Pel triomf de la Revolució proletària. Per una nova Humanitat. Per una societat sense classes, reaccioneu vigorosament i ingresseu sense vacil·lacions en els organismes autènticament revolucionaris. Formeu en l'avantguarda de la classe treballadora i impulseu la Revolució fins les darreres conseqüències.

El feixisme despòtic, la Internacional negra, insisteix en els seus atacs duríssims contra la capital d'Occident del proletariat.

Si la burgesia conservadora, falsament democràtica contempla satisfeta la gran matança, el deure de tot jove explotat, és córrer, inflammat d'ideal i a costa de tots els sacrificis, a salvar Europa de la nova invasió de les hordes salvatges del Nord. D'aquestes falanges, vergonya i oprobi del segle de la velocitat i de la llum, que uns dictadors comparses i neurastènics, bolquen damunt l'Espanya proletària, assedegada de llibertat i justícia.

PUIGCÚVOL

LA VEU DE LA MASSA CONSCIENT I ORGANITZADA

— No volem més mestretites. — Volem la unitat Sindical Revolucionària! Assemblees! Assemblees!

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
CIUTADANS, 12. — TELÉ. 206
Preus de subscripció 2'50 pts. el mes.

Núm. solt 15 cèntims

L'ESPURNA

PORTANTVEU DEL P. O. U. M. A LES COMARQUES GIRONINES

Telefons del P. O. U. M. :
Redacció de L'ESPURNA, 206
P. O. U. M. i J. C. I., 288
Club Esportiu Proletari, 561
Caserna Lenin: 122

INSTANTANEA

Domingo 10-Enero de 1937.

Son las cinco de la mañana.

El tren, emprende su marcha lentamente, devorando poco a poco los kilómetros que separan Gerona del pueblo de Culera.

Un vagón repleto de obreros, alistados voluntariamente, se trasladan al pueblo citado, para efectuar en él trabajos de fortificación.

Estos obreros, con la imprescindible fiambrera, y la no menos típica botella, que durante la jornada estará obligada a representar el papel de víctima, ofrecen un aspecto agradable y simpático, a la vez que se dibuja claramente en sus rostros un aire de satisfacción.

En Celrá, un grupo de trabajadoras sube al vagón engrosando la columna.

A través de los cristales de las ventanillas, se dibuja el sereno firmamento y la blancura de la tierra cubierta totalmente de escarcha.

Mas allá de Figueras, empiezan a surgir los efectos del apetito y los órganos nutritivos de los expedicionarios empiezan a funcionar, devorando con destreza el almuerzo, mientras los rayos del sol, iluminan ya el tren, que como punto lejano y diminuto prosigue su lenta marcha, pero... seguro de llegar a su destino.

A las nueve menos cuarto de la mañana, el tren, como para recuperar sus fuerzas, se toma unos minutos de reposo en la estación de Culera, echando la brigada su pie a tierra, deleitándose con el bello panorama que ante sus ojos se dibuja... el mar.

Breves momentos después, todos los hombres de la brigada han desplegado ya su actividad, empuñando las herramientas del trabajo, símbolo de libertad.

Hacen el trabajo con una fe y un entusiasmo en la victoria final que pronto va a llegar: Destrucción del fascismo e implantación del verdadero Socialismo.

Ha llegado la hora de la comida y con buen apetito se despachan prontamente las provisiones, y seguidamente sin perder tiempo, nos vamos a tomar una buena taza de café, que un camarada del pueblo, hombre gordo y bonachón, nos sirve con suma satisfacción.

A las cuatro de la tarde en punto, el capataz, nos da la señal de "basta por hoy".

La recogida de herramientas, se lleva a cabo con cautela y previsión.

Los hombres de la brigada voluntaria, se entretienen en discusiones propias del momento, hasta que la llegada del tren les anuncia el momento de efectuar el retorno al punto de partida.

Puesto el convoy en marcha, los expedicionarios sacan a relucir sus buenas facultades de cantadores, acompañados por las notas agradables de una flauta, que durante todo el camino no ha dejado de hacerse sentir.

A las siete y media llegamos a Gerona, algo cansados, es cierto, pero satisfechos de nuestra labor, que no hay duda ha sido el cumplimiento de un deber.

A. MASERGAS

PROTEGIU-VOS!

Consells, normes, precaucions a adoptar contra els

Bombardeigs aèris

Il·lustrat amb 17 fotografies

Preu: 60 cèntims

Exclusiva de venda:

EDITORIAL MARXISTA

Banyes Nous, 16. — BARCELONA

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciutadans, 12. — GIRONA

El P. O. U. M. abans i després del 19 de Juliol

Avui que el P.O.U.M. és el blanc preferit dels eterns reformistes, dels que sempre han dubtat de la capacitat revolucionària i constructiva del proletariat ibèric. Avui que el POUM, com abans, en els temps de l'eufòria esquerrista a Catalunya, se l'ataca, se'l difama, dient-nos venuts al feixisme, com se'ns deia abans venuts a la Lliga. Avui quan el nostre Partit ha estat foragitat del Consell de la Generalitat, per obra i gràcia d'uns quants oportunistes de darrera hora, mitjançant una maniobra grollera i innoble, bo serà que, com va dir el company Nin al Price, presentem tots la cèdula.

No pas perquè els treballadors revolucionaris ens la demanin. No. A nosaltres ens coneix tothom. No en tenim cap necessitat de presentar-la. Però, amics, se'ns acorrala, se'ns calúnnia, i, per tant es fa necessari presentar a la llum del dia, la nostra conducta, clara, noble, exemplar de tota la vida!

Però, més que tot, per als que avui encara creuen que és possible jugar amb la Revolució. Per aquells que somnien poder revivre aquella política de camarilla, entre bastidors i de chantage. Per aquells que les Assemblees obreres els espanten. Pels eterns desmemoriats.

Sí, companys, a nosaltres se'ns demana la cèdula política. Els que sempre l'hem tinguda amb ordre, els que sempre hem complert amb el nostre deure revolucionari, avui se'ns posen obstacles a la nostra marxa.

La patent de comunista hi ha qui la porta ben apretada a la solapa, perquè així enlluerni més als incauts, als babaus de sempre.

Se'ns vol negar el pa i la sal. Però, això no serà per més que maniobrin, per més que facin.

Bo serà, dencs, que fem una mica d'història per tal de refrescar la memòria, dels desmemoriats de sempre.

Nosaltres, els militants del P.O.U.M., els primers militants del B.O.C. de grata recordança, els primers militants de la *Federació Comunista Catalano-Balear*, som els podem amb més orgull parlar de comunisme a Catalunya. Nosaltres per ésser els primers propagandistes del comunisme de Marx, Engels i Lenin hem sofert persecucions policiaques i empresonaments. Se'ns feia la vida impossible. Se'ns expulsava dels llocs de treball per indesitjables, per no contaminar els altres obrers. Nosaltres érem, per la burgesia, la peste roja que calia exterminar.

Per això se'ns condemnava al pacte de la fam. Per això érem foragitats de tot arreu.

A nosaltres ens cap l'honor d'haver estat a Catalunya els primers que hem defensat la Revolució Soviètica. Els primers que hem defensat l'única pàtria dels treballadors: la URSS. Per això, per haver-la defensada en els temps heroics, se'ns ha calúnniat, se'ns ha vexat, se'ns ha perseguit sense treva.

I ara, que no representa cap sacrifici, ans el contrari, defensar la Unió Soviètica, surten els eterns aprofitadors, els eterns oportunistes, amb patent de comunista a la solapa.

Qui pot dubtar un sol moment de la nostra sinceritat revolucionària?

Qui pot dubtar de la nostra ferma i lleial adhesió, no d'ara, sinó de sempre als treballadors de l'heroica Rússia Soviètica?

Solament els que mai l'han defensada de cor. Solament els que, de la URSS pretenen fer-ne una plataforma per escalar els llocs de comandament. Solament els que volen disfressar-se amb aquesta careta roja per amagar la seva consciència reformista.

Nosaltres, els homes del POUM, del BOC i de la FCCB no necessitem pas cridar fins a enrogallar-nos per demostrar la nostra adhesió a la URSS.

Els homes que hem lluitat a tothora i a tot arreu amb la bandera roja del comunisme no tenim pas de pregonar ara, com un nunci de poble, la nostra fe, la nostra combativitat, la nostra ferma i inquebrantable decisió de defensar com sempre l'única pàtria del proletariat: la URSS. Ara bé, nosaltres considerem i ho demostrem amb les armes a la mà, que som majors d'edat. Que no necessitem però qui ens acompanyi com a un nen a l'escola. Volem estructurar a Espanya un nou règim social d'acord amb les característiques especials del nostre poble. I per això ens sobren tutors.

Les nostres consignes són ben clares. Guerra a mort al feixisme, al Front, i Revolució Socialista a la reraguarda. Qui no accepti aquestes consignes, després de la dolorosa experiència dels 5 anys d'eufòria republicana somnia. I, per tant, no hi cap entre nosaltres. Vivim de realitats i no de somnis. Els fets de cada dia ens ensenyen que solament lluitant i afermant en tot moment les conquestes de la revolució en marxa ens serà possible vèncer al feixisme al front, i edificar la Revolució Socialista a la reraguarda. Voler imposar a Ibèria consignes superades, com són les de la revolució democràtica, és desconèixer per complet la realitat de la lluita del nostre poble.

Tots els treballadors, sense distinció de tendències, lluiten avui per al triomf de la revolució proletària. Per l'aixafament del capitalisme i la seva expressió més acurada, el feixisme. Podran existir diferències més o manys accentuades, quan a la forma d'estructurar aquesta revolució, però tots, absolutament tots els obrers, saben on van i el que volen. Destrucció del sistema capitalista i instauració d'un règim polític, social i econòmic més just i més humà. Règim, que al nostre entendre no pot descansar, més, que sobre bases, autènticament socialistes.

Ja sap tothom on va el POUM. A lluitar i a vèncer per l'aixafament del feixisme i per la Revolució Socialista.

Cassà de la Selva, 12-1-1937

LL. CASSÀ

La Llèngua Internacional Esperanto és la veritable parla de la Revolució

El frente Popular de Madrid al frente Popular de Europa

¡Homenaje a la Columna Internacional!

Entre las ayudas recibidas por el pueblo español en su lucha contra el fascismo, pocas, por no decir ninguna, tan efectiva como la que vienen prestando las Brigadas que forman LA COLUMNA INTERNACIONAL. Eficacia que depende, no del armamento que poseen, con ser este magnífico; no de su bravura, con ser extraordinaria, según demuestran día tras día, sinó de que traen consigo la fuerza insuperable del espíritu del FRENTE POPULAR EUROPEO; ese espíritu que se manifiesta en todos los pueblos libres de Europa, y aún en los oprimidos; que, en contraste con la indiferencia o la enemiga de sus gobiernos respectivos, demuestran en mil formas la existencia de ese espíritu de solidaridad con la auténtica España; solidaridad que se hace tangible en los bravos luchadores de LA COLUMNA INTERNACIONAL, avanzada del FRENTE POPULAR EUROPEO, que ayudá en los alrededores de Madrid a cavar la tumba del fascismo.

Por todo ello el FRENTE POPULAR DE MADRID, quiere rendirles bajo el lema: "EL FRENTE POPULAR DE MADRID AL FRENTE POPULAR DE EUROPA", el homenaje que se merecen, consistente en el ofrecimiento de un álbum de pliegos firmados por todas las unidades antifascistas que luchan en el frente de Madrid y en la entrega, a cada Brigada, de banderines con el lema correspondiente y el escudo de Madrid.

A la suscripción organizada como complemento de este Homenaje, — limitada al principio a Madrid — van llegando aportaciones de toda la España leal, como demostración palmaria de que en Madrid está el espíritu de toda la Nación, y de que en el HOMENAJE AL FRENTE POPULAR DE EUROPA, representado por LA COLUMNA INTERNACIONAL, todos quieren estar presentes.

Por ello, el Comité del FRENTE POPULAR DE MADRID, ha decidido hacer extensivo a toda España, la suscripción, e invita a todos los Comités del Frente Popular y a las organizaciones políticas y sindicales del territorio leal, a abrir suscripciones cuyo importe será enviado al FRENTE POPULAR DE MADRID, Jorge Juan, núm. 20, pral., para el HOMENAJE A LA COLUMNA INTERNACIONAL.

¡¡ANTIFASCISTAS TODOS!! ¡¡QUE NADIE DEJE DE ENVIAR SU DONATIVO!! ¡¡POR EL FRENTE POPULAR DE MADRID!! ¡¡POR EL FRENTE POPULAR DE EUROPA!! ¡¡TODOS MIEMBROS ACTIVOS EN EL HOMENAJE!!

MARX - ENGELS MANIFIESTO COMUNISTA

(Texto completo)

Precio: 30 cèntims

Descuento a los corresponsales

Pedidos a EDITORIAL MARXISTA

Baños Nuevos, 16. — BARCELONA

o al C. L. del P. O. U. M.

Ciutadans, 12. — GIRONA